

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ustí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **M. J.**, narozený dne X,
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem
Bechyně
proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ustí nad
Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2023, č. j. KUUK/150521/2023/
DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2023, č. j. KKUUK/150521/2023/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, Odboru dopravních a správních činností (dále jen „magistrát“) ze dne 30. 6. 2023, č. j. ODSČ-27/3-N-2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 11. 4. 2022 potvrdil. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobcem předloženými důkazy a návrhy. Žalobce dále uvedl, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z uvedených rozhodnutí podle názoru žalobce vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Dále uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Podle názoru žalobce proto není správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Žalobce dále namítl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Dle žalobce by měly být z rozhodnutí patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil žalobce argumentaci žalovaného, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce a není po přestupci možné požadovat takovou znalost práva, aby mohl rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. Žalobce dále poukázal na rozhodnutí Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje ze dne 30. 5. 2023, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí policejního orgánu s tím, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Policejní orgán ve svých rozhodnutích dále upozornil na taxativnost zákonných požadavků a uvedl, že absence formy zavinění v případě nepodnikající fyzické osoby je vždy porušením zákona. Podle názoru žalobce proto policejní orgány nedodržením taxativně stanovených požadavků porušily zákon.
4. Dále žalobce uvedl, proč pokutové bloky nejsou dle jeho názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Obecně konstatoval, že v případě porušení povinnosti vyplývající z § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, spočívající v přejíždění z jednoho jízdního pruhu, je nedostatečný popis přestupku „*jízda v pružích, přejíždění pruhů apod.*“. O nezpůsobilý podklad se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče. K pokutovému bloku ze dne 11. 4. 2022 žalobce uvedl, že v kolonce č. 5 není jednoznačně určeno místo spáchání přestupku, neboť absentují údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Konkrétně není zjevné, zda je jako místo spáchání přestupku uvedena Praha 4 nebo Praha 9. Z popisu přestupkového jednání dále jednoznačně nevyplývá jeho skutková podstata, porušená právní norma ani jednoznačné propojení s domněle porušenou povinností. Žalobce pokračoval, že v kolonce č. 6 je zkratkovitě uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl dopustit, přičemž z ní kromě označení konkrétní právní normy nic dalšího nevyplývá, což lze podle názoru žalobce zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání považovat za značnou vadu. Žalobce dále uvedl, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou navíc částečně nečitelné. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich uvedené nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není z nich patrné komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost, přičemž žalobní námitky označil za irelevantní a identické s odvolacími námitkami proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný se konkrétním pokutovým blokem ze dne 11. 4. 2022, jakož i odvolacími námitkami proti němu podrobně zabýval a dospěl k závěru, že pokutový blok je řádně vyplněn ve všech kolonkách, je v něm uvedena výše sankce, je opatřen podpisy úřední osoby, přestupce a kulatým razítkem. Žalovaný konstatoval, že se jedná o relevantní podklady k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný dále shrnul obsah kolonky č. 5 pokutového bloku a dovedl, že se jedná o platný a relevantní podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Ke zkratkovitým formulacím žalovaný konstatoval, že nelze posuzovat příkazový blok rigidně ani po obsahové stránce, neboť je možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, pokud je patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno jednoznačně a nezaměnitelně s jiným jednáním, a proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami. Rovněž je v pokutovém bloku uvedena celá právní kvalifikace a paragrafové znění. Žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, uvedl, že neshledal žádné vady vedoucí ke zrušení napadeného rozhodnutí. K ostatním žalobním námitkám žalovaný konstatoval, že žalobce v odvolání uvedl i námitky nesouvisející s danou věcí, a proto žalovaný nepovažoval za potřebné se k těmto námitkám vyjadřovat.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval odvolání žalobce a uvedl, že magistrát v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče správně posoudil podklady pro zápis bodů do registru řidičů, které byly řádně vyplněny ve všech náležitostech. Záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče byl magistrátem zapsán v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalovaný dále na str. 4-5 napadeného rozhodnutí popsal specifika blokového řízení, odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a konstatoval, že v řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Žalovaný označil námitky žalobce za nedůvodné a irelevantní s tím, že magistrát si opatřil řádně vyplněné příkazové bloky, které byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty příkazem na místě. Magistrát podle názoru žalovaného postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí. K odvolacím námitkám žalobce proti pokutovému bloku ze dne 11. 4. 2022 se žalovaný vyjádřil tak, že tento pokutový blok je řádně vyplněn a je ve všech kolonkách čitelný. Žalovaný dospěl k závěru, že pokutový blok představuje relevantní podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k odvolacím námitkám konečně s odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu připomněl, že nepovažoval za potřebné vyjadřovat se všem námitkám, které byly vypořádány v rozhodnutí magistrátu.
9. Ze shora uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný ve své argumentaci reagoval na odvolací námitky žalobce. Pokud žalobce upozorňuje na skutečnost, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho poukazem na odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů, soud zdůrazňuje, že obsah, rozsah a kvalita odvolání účastníka správního řízení do značné míry předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99). Soud prostudoval blanketní odvolání žalobce ze dne 24. 7. 2023 a jeho doplnění ze dne 28. 8. 2023 a shledal, že žalobce v doplnění odvolání poukázal na to, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti a mají povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně, a v této souvislosti uvedl, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje. Žalobce avšak dále svou argumentaci ohledně zásady legitimního očekávání nerozvedl a konkrétní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Krajského úřadu Jihočeského kraje neuvedl. Pokud žalobce požadoval, aby se žalovaný vyjádřil ke konkrétním rozhodnutím jiných správních orgánů, a k jejich odlišné správní praxi, měl tato rozhodnutí označit. V daném případě žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předložil ucelený právní názor na to, proč neshledal, že by prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a z jakého důvodu považuje jednotlivé přezkoumávané pokutové bloky za způsobilé podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce). V takové situaci dle soudu nemůže způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, že se žalovaný nezabýval detailně každou dílčí úvahou žalobce uvnitř jednotlivých odvolacích bodů.

10. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a námitku nepřezkoumatelnosti vyhodnotil jako nedůvodnou.
11. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
12. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS). V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
13. V tomto kontextu soud podotýká, že tedy existuje zásadní rozdíl mezi řízeními o námitkách a řízeními o přestupcích, na základě, kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

14. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
15. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobností pokutového bloku ze dne 11. 4. 2022, který byl podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že magistrátem byly opatřeny řádně vyplněné příkazové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty příkazem na místě porovnány, kdy byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný se na stranách 5 až 6 napadeného rozhodnutí zabýval obsahem pokutového bloku ze dne 11. 4. 2022, přičemž konstatoval, že pokutový blok je řádně vyplněn a ve všech kolonkách čitelný. Žalovaný rovněž popsal kolonky č. 5 a 6 pokutového bloku a uvedl, že při zohlednění specifik příkazových bloků je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, pokud z nich je patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Žalovaný dále uvedl, že pokutový blok rovněž obsahuje celou právní kvalifikaci a paragrafové znění, přičemž tento zápis neznemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a poskytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci protiprávního jednání žalobce, jedná se tudíž o relevantní podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Na základě těchto skutečností dospěl žalovaný k závěru, že bodová hodnota jednání zařazeného do bodového systému řidiče dosáhla součtu 12 bodů, a v důsledku toho pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutového bloku v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutový blok ze dne 11. 4. 2022 je nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňuje zákonné náležitosti. Žalobce pokutovému bloku vytýkal, že v kolonce č. 5 není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, z popisu přestupkového jednání nevyplývá skutková podstata takového jednání ani propojení s porušenou povinností a právní kvalifikace porušené povinnosti je zapsána zkratkovitě. Žalobce dále namítal, že v kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě, což znemožňuje přesné určení tohoto jednání, odpovědnost žalobce za něj a posouzení oprávněnosti uložené sankce. Žalobce rovněž upozorňoval na nečitelnost údajů uvedených v kolonce č. 6 pokutového bloku.
17. K vypořádání následujících námitek soud považuje za vhodné poukázat na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
18. Soud zjistil, že v bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 11. 4. 2022, série AR/2019, č. R 2507081, je v kolonce č. 5 uvedeno: *„DNE 11. 4. 2022 V 10:35 HODIN PRAŽSKÝ OKRUH U SVO Č. 925290, PRAHA 9. § 12/5 Z. Č. 361/2000 Sb. – OHROŽENÍ PŘI PŘEJÍŽDĚNÍ Z PRUHU DO PRUHU. RZ: X“*. V kolonce č. 6 je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce, podpis a služební číslo oprávněné úřední osoby a razítko správního orgánu. Z obsahu pokutového bloku podle názoru soudu není pochyb, že ke spáchání přestupku došlo na Praze 9, neboť je toto místo uvedeno dostatečně čitelně a je zřejmé, že přestupek byl spáchán na tzv. Pražském okruhu, který, jak známo, prochází územím Prahy 9 a nikoli územím Prahy 4, navíc konkrétně u sloupu veřejného osvětlení (tj. zkratka SVO) č. 925290. Nelze tudíž přisvědčit námitce žalobce, že pokutový blok neobsahuje údaje potřebné pro přesné stanovení místa spáchání přestupku. Z obsahu pokutového bloku rovněž není pochyb o tom, že žalobce byl dne 11. 4. 2022 pokutován za Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, tj. porušil pravidla při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. K předmětnému pokutovému bloku soud dále konstatuje, že formulace v něm obsažené, týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakého porušení právní povinnosti se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak bylo toto porušení kvalifikováno. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Podstatným zůstává, že veškeré údaje uvedené v namítaném pokutovém bloku ve svém souhrnu skutek žalobce dostatečně konkrétně popisují, a umožňují tak jednoduše seznat i jeho konkrétní právní kvalifikaci. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na veřejné pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná. Z pokutového bloku je rovněž zřejmý čas spáchání přestupku. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. K tvrzení žalobce, že absence formy zavinění v případě nepodnikající fyzické osoby je dle názoru některých správních orgánů porušením zákona soud uvádí, že v kolonce č. 7 pokutového bloku jsou uvedeny předtištěné možnosti: „*Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)*“, přičemž možnost „*úmysl*“ je přeškrtnutá. Z uvedeného je tedy zřejmé, že přestupek byl spáchán ve formě nedbalosti.

19. Lze tedy shrnout, že za přestupkové jednání žalobce, pro které mu byl vystaven pokutový blok ze dne 11. 4. 2022, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Vzhledem k relevantní právní úpravě a výše citované konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu proto zdejší soud uzavírá, že neshledal, že by rozhodnutí vydané v blokovém (příkazním) řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by ho činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým.
20. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Jihočeského kraje či Městský úřad Hlučín, Městský úřad Černošice, nebo Magistrát města Kladno rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí vycházejí ze zcela jiného skutkového stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 5. listopadu 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.